

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z odwołania A. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Zabrze
o emeryturę pomostową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 16 września 2025 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 31 lipca 2024 r., sygn. akt III AUa 364/24,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od skarżącego na rzecz organu rentowego kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wraz z ustawowymi odsetkami za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu orzeczenia do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 31 lipca 2024 r., III AUa 364/24, oddalił apelację odwołującego się A. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 24 stycznia 2024 r., VIII U 975/23, oddalającego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Zabrze z 26 maja 2023 r., odmawiającej prawa do emerytury pomostowej.

Odwołujący się wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną, zaskarżając ten wyrok w całości. Wiosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił potrzebą wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów bez wskazania o jakie przepisy chodzi. Dodatkowo sformułował zagadnienie: „czy pomimo zatrudnienia odwołującego na stanowisku kierowcy ciągnika i wykonywania przez niego prac wyłącznie i niewątpliwie transportowych na rzecz klientów pracodawcy, dominujące znaczenie w sprawie ma fakt (co podnosi sąd w uzasadnieniu skarżonego wyroku) wykonywania pracy w przedsiębiorstwie o charakterze rolniczym czy charakter świadczonej pracy?”. Wskazał również, że zachodzi oczywista zasadność skargi kasacyjnej w zakresie podniesionych zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię, w kwestii poddania w wątpliwość charakteru pracy skarżącego, albowiem w ocenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach dominujące znaczenie ma charakter działalności pracodawcy, tj. działalność rolnicza, a nie faktycznie wykonywane zatrudnienie.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi do rozpoznania oraz zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie do merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga jest oczywiście uzasadniona (pkt 4).

Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Wiosek ten powinien zawierać profesjonalny wywód prawny nawiązujący do

wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego (postanowienie SN z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06).

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na trzy przesłanki, które się wzajemnie wykluczają.

Twierdzenie o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej skarżący łączy z występowaniem przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., a mianowicie występowaniem przesłanki istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Taka konstrukcja uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest wadliwa. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. wykluczają się, gdyż skarga kasacyjna nie może być uznana za oczywiście uzasadnioną, jeżeli o występowaniu tej przesłanki miałoby świadczyć naruszenie przepisów prawa, których wykładnia nasuwa tak duże wątpliwości, że konieczne jest ich wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy w ramach sformułowanego w tej sprawie zagadnienia prawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2011 r., II PK 247/10, LEX nr 1274964). W postanowieniu z 26 listopada 2013 r., I UK 291/13, (LEX nr 1430990). Sąd Najwyższy w dotychczasowym orzecznictwie zwracał już uwagę, że jednoczesne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawa) generalnie wyklucza możliwość oczywistej zasadności skargi. Jak wskazano w uzasadnieniu postanowienia z 21 października 2008 r., II PK 158/08, LEX nr 738506, przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zawarte w pkt 1 i 4 art. 398⁹ § 1 k.p.c. wzajemnie się krzyżują i wykluczają możliwość przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zarówno z uwagi na interes publiczny (pkt 1 powołanego przepisu), jak i prywatny skarżącego (pkt 4 powołanego przepisu). Trudno sobie wyobrazić sytuację, w której wyrok jest oczywiście wadliwy, a jednocześnie w sprawie występuje tak poważna wątpliwość prawna, że wymaga interwencji i rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego czy potrzeba wykładni

przepisów prawnych wykluczają zatem oczywistą zasadność skargi (w ramach tej samej podstawy kasacyjnej).

Niezależnie od wskazanej wyżej wadliwości uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania rozpatrywanej skargi kasacyjnej stwierdzić trzeba, że skarżący nie przedstawił ani istotnego zagadnienia prawnego sprawy w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani nie wskazał, który z przepisów prawnych potrzebuje wykładni (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku zostało ograniczone do ogólnikowego zarysowania pewnych kwestii bez powiązania ich z odpowiednią jurydyczną argumentacją, którą skarżący wykazałby, że w sprawie rzeczywiście występują przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Brakuje w konstrukcji przedstawionych problemów uwzględnienia stanowiska zaskarżonego wyroku w zakresie oceny spornej w sprawie kwestii - stanowiska bardzo szeroko przedstawionego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Nie przedstawiono również przekonującej argumentacji wykazującej walor "oczywistej zasadności" skargi kasacyjnej w rozumieniu powołanego wyżej art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania orzekając w zgodzie z art. 98 k.p.c.

[a.ł]